

Giới thiệu Em Gì Oì, Làm Bạn Gái Anh Đi!!!

Truyện Em Gì Oì, Làm Bạn Gái Anh Đi!!! của tác giả Nhóc Tyty là một câu chuyện teen hay. Vào một buổi sáng trong lành, khi bầu trời mới le lói ánh sáng đầu ngày, chuyến tàu dài đẳng cấp ga. Bước xuống là một nữ sinh cấp 3, khuôn mặt xinh đẹp trông vô cùng một mõi, quảng mắt thâm lại, mái tóc rối bù, nhưng đã đẹp thì dù có tệ hại đến mức nào thì vẫn đẹp.

Chiếc va li xanh da trời kêu lạch cạch trên nền đường nhựa. Cô nữ sinh cấp 3 ấy là Trần Thanh Vy, năm nay bắt đầu vào lớp 10, vì một số lí do cá nhân nên phải chuyển về quê sống và học cùng gia đình.

Bạn đang đọc truyện *Em Gì Oì, Làm Bạn Gái Anh Đi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Mau về quê học!!!

Vào một buổi sáng trong lành, khi bầu trời mới le lói ánh sáng đầu ngày, chuyến tàu dài đẳng cấp ga. Bước xuống là một nữ sinh cấp 3, khuôn mặt xinh đẹp trông vô cùng một mõi, quảng mắt thâm lại, mái tóc rối bù, nhưng đã đẹp thì dù có tệ hại đến mức nào thì vẫn đẹp. Chiếc va li xanh da trời kêu lạch cạch trên nền đường nhựa. Cô nữ sinh cấp 3 ấy là Trần Thanh Vy, năm nay bắt đầu vào lớp 10, vì một số lí do cá nhân nên phải chuyển về quê sống và học cùng gia đình.

Một người đàn bà trông khá là già dặn, mái tóc điểm bạc, dưới đuôi mắt đã có nếp nhăn một cách rõ ràng, khuôn mặt điểm tình đến kỳ lạ. Đó là bà nội của Thanh Vy. Bà Thanh Vy mất từ khi cô mới 5 tuổi, mẹ cô từ đó bắt đầu giữ khoảng với đứa con ngây dại, chỉ cho nó tiền để ăn, để học. Nó đòi gì thì cho nó cái đấy, Thanh Vy đã hiểu ra mọi chuyện nên rất ngoan, dù có uất ức gì trong lòng cũng không hé mồm nửa lời than vãn, cái gì cũng tự làm, tự kiểm soát hành động của bản thân.

Vừa nhìn thấy bà nội, đôi mắt đẹp như sáng lên chạy ủa vào lòng bà, hết âm

-AAAAA, bà nội của con đây rồi! Con nhớ bà quá!!!

-Con bé này, lớn rồi mà như đứa con nít! Thời gian qua Thanh Vy của bà phải chịu khổ rồi!!!- Khuôn mặt điểm tình mau chóng biến mất, để lại khuôn mặt ấm áp tràn trề hạnh phúc, bà nội Thanh Vy ôm chặt lấy đứa cháu nội của mình.

Đã lâu rồi, Thanh Vy chưa được ai ôm chặt như vậy, thật ấm áp a!!! Khuôn mặt nhỏ nhắn vùi sâu vào lòng bà nội.

Sau màn hội ngộ của đứa cháu nít tôn nhà họ Trần, hai bà cháu lật đật xách va li lên chiếc xe taxi đỗ trước cổng nhà ga. Đã ngồi yên vị trên xe, chiếc taxi trắng chuyển bánh trên mặt đường nhựa. Thanh Vy kéo kính cửa sổ xuống, mùi mẫn của nước biển xộc lên mũi, tiếng sóng rì rào vang đầu đây, làn gió mát cứ thế mon man khuôn mặt cô. Đây gọi là Tuyệt phẩm Thiên Nhiên. Quyết định thật sáng suốt, nếu cứ ở trên cái đất Hà Nội đầy vài năm nữa chắc cô sẽ trở thành bệnh nhân trong bệnh viện tâm thần quá.

Bạn đang đọc truyện *Em Gì Oì, Làm Bạn Gái Anh Đi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Cuộc sống mới, thật tốt!!!

Về đến nhà, Thương Vy bước vào phòng mới của mình. Căn phòng đã được dọn dẹp cẩn thận, trong phòng có 2 chiếc cửa sổ, chiếc bàn học nhỏ kê thẳng cửa sổ bên trái, còn giường thì kê thẳng cửa sổ bên phải. Còn lại là tủ sách và một chiếc ghế sofa mini, dài chiếc thảm ở giữa căn phòng. Màu chủ đạo là trắng và xanh.

Khuôn mặt Thanh Vy đỏ lên, nơi khóe mắt lấp lánh nước mắt, lâu rồi không có ai quan tâm đến nàng như vậy, chắc chỉ có mỗi bà nội của cô trên thế gian này không quay lưng lại với cô.

Sau khi dọn dẹp xong quần áo vào chiếc tủ dưới giường, cô cầm tiền đến trường mới để mua đồng phục. Cô chạy ra sau nhà nhìn thấy một chiếc xe đạp cũ nhưng lại rất dễ thương màu trắng hồng làm chủ đạo. Thanh Vy vui mừng dựng chiếc xe lên đất ra ngoài cổng. Thanh Vy leo lên yên xe, nhấn mạnh bàn đạp. Một lúc sau, chiếc xe đạp đã chạy băng trên con đường nhựa, mái tóc nâu mượt mà của Thanh Vy bay theo chiều gió, nàng hít đầy lồng ngực không khí mẫn mà, hai tay từ từ nhấc ra khỏi tay lái dang ra 2 bên. Chiếc xe vẫn cứ chạy, Thanh Vy như muốn ôm hết bầu trời vào lòng, cô khẽ mỉm cười nhẹ thỏa mãn.

Chiếc xe đạp dừng lại trước cổng trường THPT A, hôm nay là chủ nhật nên sân trường rất vắng. Nơi đây rộng nhưng không bằng ngôi trường trước khi

cô theo học ở Hà Nội. Xung quanh có 3 dãy nhà, mỗi dãy đều có 4 tầng. Lần lượt phân chia từ trái sang phải là khối 10, 11, 12. Sân trường có lác đác vài cây phượng vì đồ rục. Dưới gốc mỗi cây có 1 chiếc ghế đá.

Thanh Vy tiến thẳng đến văn phòng của trường, nói là văn phòng nhưng chỉ là một cái phòng bé bằng căn phòng của Thanh Vy ở nhà, gồm 4 cái bàn, mỗi bàn đều có 1 cô nhân viên trẻ tuổi ngồi đó. Nàng đến trước bàn của cô ngồi cạnh cửa ra vào. Trông cô gái này khá xinh xắn, mái tóc đen mượt được tết lại để mái ngó thừa, mắt khá to lông mi dài, cái mũi không cao nhưng thẳng, đôi môi hồng hồng. Cô gái ấy thân thiện hỏi:

- Có việc gì không em?

- Dạ, em chào chị, em là Trần Thanh Vy, học sinh mới của trường, em đến đây nhận đồng phục chị ạ!- Thanh Vy đáp lễ.

- Em ngồi chờ chút, chị đi lấy hồ sơ để lấy kích cỡ nhé!

- Cảm ơn chị!!!

Thanh Vy ngồi xuống ghế, nhìn quanh căn phòng, một lúc sau chị nhân viên quay lại cầm 5 bộ đồng phục (gồm 2 áo sơ mi trắng toát có in logo của trường, 2 chiếc váy xếp li màu xanh ngắn ngang đùi+2 bộ đồng phục thể dục, 2 chiếc áo phông trắng in logo của trường, cùng chiếc quần dài xanh+ chiếc áo khoác dài tay màu trắng và xanh in logo trường trên ngực cho mùa đông) trên tay.

Chị đưa cho Thanh Vy đồng phục rồi nhận phong bì tiền rồi nhờ nàng ký xác nhận vào giấy.

Trước khi về, Thanh Vy đi tham quan trường học, mỗi căn lớp đều có bàn ghế gỗ, đều có bảng đen phấn trắng. Mùi gỗ mới thoang thoảng đâu đây khiến nàng không thể không rời mắt khỏi từng căn lớp. Lớp Thanh Vy là lớp 10a2 thì phải, là lớp này! 10a2 là lớp chuyên anh, Thanh Vy học rất giỏi tiếng Anh, toán cũng không kém gì, môn văn nàng không được tốt. Căn lớp khá rộng, bàn ghế được chia thành 4 dãy đều. Trên bục giảng vuông vắn hạt phấn trắng, bàn giáo viên rất sạch sẽ, cái thước sắt bị mòn góc có lẽ vì cọ sát nhiều với bảng đen. Cứ nghĩ đến tương lai, cô lại không nín được nụ cười tươi rói trên môi. Cuộc sống mới, thật tốt!!!

Bạn đang đọc truyện *Em Gì Oi, Làm Bạn Gái Anh Đi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Nổi loạn dưới căn tin

Hôm nay, Thanh Vy dậy từ rất sớm, cô phóng nhanh vào nhà vệ sinh đánh răng rửa mặt sạch sẽ, tết mái tóc nâu tóc thành 2 bên trông thật dễ thương, đeo thêm cặp kính để bớt gây sự chú ý, Thanh Vy là một cô bé xinh đẹp, mái tóc dài ngang lưng nữ tính, dáng người nhỏ nhắn, vòng 1 không nổi bật mấy. Nhưng vẻ đẹp toát ra từ cô là vẻ dễ thương, thanh thoát.

Nàng lần lần chạy đến bên bàn học, lấy bộ đồng phục được gấp gọn để trên mặt bàn gỗ. Mất một lúc để thay đồ. Nàng chạy vù xuống bếp, mùi trứng chiên thơm phức, với bánh mì nóng mới ra lò. Thanh Vy chạy đến ôm lấy bà nội từ đằng sau, nhõng nhẽo nói:

- Thanh Vy chào bà nội, con vừa ngủ dậy xong và đang chờ bà làm xong đồ ăn đây nè!!!

- Con nhóc này, bà để bánh mì, với sữa trên bàn. Ăn xong thì đi học đi!- Bà nội trách yêu nàng.

Thanh Vy cầm chiếc bánh nhét lấy nhét để vào mồm vì bánh mì thật ngon, ruột bánh rất ngọt, trứng ăn rất vừa miệng. Ăn xong, nàng tu một lèo hết cốc sữa, rồi nói:

- Cảm ơn bà nội iu dấu, con đi học nha!!!

- Từ từ cầm cái này đi nữa nè!- Bà nội vội vàng gọi.

Trên tay bà là chiếc hộp nhựa đựng dâu tây và đào, bà nhét vào tay Thanh Vy rồi đưa nàng 100k dụ giọng nói:

- Dâu và đào buổi trưa nhất định phải ăn, rất tốt cho sức khỏe. Còn tiền thì chiều về nếu thiếu đồ dùng gì thì mua, tiền thừa con cứ giữ lấy coi như tiền tiêu vặt đi!

- Cảm ơn bà nha, thôi muộn rồi con phải đi đây!- Thanh Vy vội cất vào chiếc cặp đen hình con mèo trắng rồi chạy vội ra khỏi nhà phóng chiếc xe đạp đến trường THPT A.

Chiếc xe dừng lại ở cổng trường, Thanh Vy cất xe vào bãi đỗ rồi chạy lên lớp. Vào lớp, đã khá nhiều học sinh. Thanh Vy nhìn thấy một cô bé đeo kính cận, ngồi cuối lớp, khuôn mặt dễ thương, mái tóc màu hạt dẻ, đôi môi hồng như màu hoa anh đào Nhật Bản mà cô từng thấy qua sách, đôi mắt to, long lanh ẩn qua lớp kính dày. Cô bé ấy đang ngồi đọc một quyển sách ngôn tình. Thanh Vy chạy xuống chỗ cô bé đó ngồi, dụ giọng nói:

- Mình là Trần Thanh Vy, cùng lớp với bạn, liệu mình có thể ngồi với bạn được không?

- À, mình là Vũ Bảo Trân, bạn cứ ngồi đi!- Bảo Trân vui vẻ đáp lại.

Thanh Vy đặt cặp xuống ghế, ngồi kế Bảo Trân. 2 người nói chuyện rôm rả với nhau, kể đủ mọi thứ chuyện trên đời, đôi lúc lại cười khúc khích. Trống trường vang lên, cả lớp chìm vào yên lặng, một cô giáo đứng tuổi bước vào, cô tên Thu Hương, đeo cặp kính dày trên mặt. Cô đứng trên bục giảng, cả lớp đứng dậy chào cô, cô mỉm cười hài lòng chào cả lớp. Có vẻ cô rất hiền, vừa đặt mông xuống ghế, cô hỏi:

- Như cả lớp biết, tên cô là Thu Hươ...- Chưa kịp nói hết câu, một học sinh nam chạy vào, khuôn mặt đẹp trai vô đối, mái tóc nâu nổi bật, đôi mắt đen nam tính, trên người mặc bộ đồng phục có phần xộc xệch. Học sinh nam đó cười khổ nói:

- Em xin lỗi cô, xe của em bị xịt lốp giữa đường nên em phải chạy bộ nên đến muộn, mong cô thông cảm!

- Em mau về chỗ ngồi đi, và nhớ lần sau đừng ngắt lời cô!- Trong giọng cô hơi khàn đi vì khó chịu.

Học sinh nữ ai ai cũng ôm tim mình vì nhìn thấy trai đẹp, học sinh nam có khuôn mặt đẹp trai đấy là Dương Minh Vũ, cũng thuộc dạng nghịch ngợm nhưng không đến mức quá trớn.

Minh Vũ tiến xuống cuối lớp, ngồi cạnh Hoàng Phong, cũng là một hotboy, nhưng trầm tính hơn hẳn Minh Vũ, có lẽ là coolboy!

Sau khi phổ biến một số quy định của nhà trường, cô Hương ra khỏi lớp, lớp học trở nên hỗn loạn. Bọn con gái chạy ủa xuống bàn của Vũ và Phong, có lấy lòng 2 hotboy. Thanh Vy ngồi kế bên còn thấy khó chịu, kéo Bảo Trân xuống dưới căn tin trường.

Chen chúc mãi mới lấy được 2 cây kem vani mát lạnh, đang đi tìm chỗ ăn thì một nhóm học sinh nữ đi ngang qua, cố tình va vào Thanh Vy và Bảo Trân khiến 2 que kem rơi xuống đất một cách quá ư là phủ phàng. Nó vô tình quệt lên áo của đứa đầu nhóm, Tạ Nguyệt Ánh, con gái của phó hiệu trưởng trường, vì nhà giàu, được nuông chiều quá đà. Căn bản không cần quan tâm đến ai, đã thích thì phải có cho bằng được. Nguyệt Ánh quát ầm lên:

-Con nhỏ ngu ngốc này mày làm cái quái gì vậy? Bộ không có mắt hả?

-Là cậu va vào bọn tôi trước, đã không xin lỗi lại còn la làng?- Thanh Vy không sợ đáp lại.

-Cậu dám ăn nói như thế với tôi? Thật không biết điều, tôi là Phạm Nguyệt Ánh, con gái của phó hiệu trưởng, cô còn không mau xin lỗi tôi?

-VÌỆC gì tôi phải xin lỗi cô! Dù cô có là ai thì Trần Thanh Vy tôi đây cũng không quan tâm, cô đừng nghĩ là mình có chút tiền trong tay thì có thể vênh váo!

Nguyệt Ánh tức giận tát mạnh vào khuôn mặt của Thanh Vy khiến chiếc kính hắt văng ra khỏi mặt, để lộ khuôn mặt xinh đẹp không tí vết khác một trời một vực với khuôn mặt chất đầy son phấn như của ai đó. Cả học sinh trong căn tin ồ lên, mọi chuyện từ đầu chí cuối đều được thu vào mắt của Hoàng Phong. Nguyệt ánh tức giận tát thêm phát nữa nhưng bị bàn tay của Hoàng Phong giữ chặt, anh nói:

- Cô ấy nói đúng mà, cô còn đánh?

- Anh... Phong?- Nguyệt Ánh ấp úng.

Hoàng Phong kéo tay Thanh Vy đi để lại cô ta tức sôi máu.

T/giã:Mn đọc rồi cho Tyty bình luận nha, nản quá đi!!!

Bạn đang đọc truyện *Em Gì Oi, Làm Bạn Gái Anh Đi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

T/giã: Vì có bạn muốn thêm phần gt nhân vật nên Tyty quyết định bổ sung phần này nha!

Trần Thanh Vy:cô bé siêu dễ thương từ trong ra ngoài, mất bố từ khi 5 tuổi, cũng từ đó bị mẹ hắt hủi, Không chịu nổi cuộc sống này nên đã về vùng quê yên bình tìm một cuộc sống mới, hạnh phúc hơn.

Vũ Bảo Trân:là bạn thân ở trường mới của Thanh Vy, cô bé đáng yêu, dễ gần, bị cận vì đọc truyện ngôn tình quá nhiều.

Trần Thu Lan:bà nội của Thanh Vy, rất thương cháu. Chuẩn bà nội thời @ luôn. Nấu ăn vô cùng ngon.

Dương Minh Vũ:rất đẹp trai, có hơi nghịch nhưng tốt bụng.

Nguyễn Hoàng Phong:coolboy, nói trắng ra thì không hẳn, chỉ ít cười thôi mà! Chứ anh thương Vy lắm, thấy chưa đứa nào dám gây gổ với Nguyệt Ánh mà nhỏ này dám nên thấy thú vị, rồi lỡ thích luôn.

Bạn đang đọc truyện *Em Gì Oì, Làm Bạn Gái Anh Đi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Tranh dành

Hoàng Phong thả tay Thanh Vy ra, sờ vết tát đã đỏ ửng trên khuôn mặt của cô từ bao giờ, dịu dàng hỏi:

- Có đau không?
- Không sao, cảm ơn cậu! Không có việc gì nữa thì tớ đi nha!

Thanh Vy đi về lớp, Hoàng Phong định níu tay nàng lại nhưng không biết nói gì nên thôi. Chắc anh thích cô thật rồi, một coolboy như anh sao lại có chuyện trúng tiếng sét ái tình, thật không thể tin!

Bảo Trân đứng trước cửa lớp, khuôn mặt lo lắng, vừa nhìn thấy Thanh Vy cô đã chạy đến bên nàng hỏi:

- Vy, bà có sao không? Tội lo cho bà lắm đấy, nhìn kia, má đỏ hết lên rồi!
- Tội thật sự không sao mà, thôi mau vào lớp đi!
- À ừ!- Thực sự Bảo Trân định hỏi xem Hoàng Phong nói gì với Thanh Vy nhưng vì ngại nên cô không dám. Suốt tiết học 2 người họ không nói gì với nhau.

Buổi trưa, Thanh Vy lên sân thượng của trường để ăn trưa, gió trên sân thượng rất mát, mái tóc nâu bay phấp phới, nàng đưa miếng dâu nhỏ lên miệng, có hơi chua nhưng vẫn thật ngon. Đúng lúc Minh Vũ cũng cầm bữa trưa của mình lên sân thượng thì nhìn thấy cảnh này, khuôn mặt hơi đỏ lên, đơ mắt mấy giây. Anh lắc đầu nguây nguây rồi đến bên nàng, khẽ hỏi:

- Cậu cũng lên đây ăn trưa sao?
- Minh Vũ? À ừ, ở đây rất mát, thích hợp để ăn trưa! Bữa trưa của cậu có gì vậy?
- À, cái ý hả? Hotdog do mẹ mình làm!
- Cậu...sướng thật!
- Sao vậy?
- À không, chỉ là mình hơi ghen tị với cậu chút thôi!
- Bữa trưa của cậu có gì vậy?
- Dâu và đào do bà nội mình làm! Rất tốt cho sức khỏe, cậu muốn thử một miếng không? Há miệng ra nào!

Minh Vũ há miệng, Thanh Vy đút vào miệng anh một miếng đào bé, vị ngọt lan tỏa ở đầu lưỡi khiến anh thoải mái, khen:

- Bà nội cậu giỏi thật, ngon quá đi!!!
- Bà nội tớ mà!

2 người trò chuyện vui vẻ với nhau hết giờ ăn trưa rồi cùng nhau về lớp. Hoàng Phong nhìn thấy nàng và Minh Vũ thân thiết với nhau trong lòng dấy lên sự khó chịu. Hoàng Phong hỏi Minh Vũ:

- Vũ, mày thích nhỏ Vy hả?
- Chắc thế, tao thấy nhỏ đó đặc biệt hơn lũ con gái mà tao từng gặp nhiều!- Minh Vũ ngượng ngùng đáp.
- Tao...tao cũng thích nhỏ Vy! Thế nên mày đừng có mơ tưởng nữa!- Hoàng Phong ngập ngừng.

Cuộc chiến tranh dành Thanh Vy bắt đầu.

T/giã:Mn cho Tyty bình luận và nhận xét nha! Đừng bơ Tyty nha!!!

Bạn đang đọc truyện *Em Gì Oì, Làm Bạn Gái Anh Đi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Có cái gì đó sai sai

Buổi tối, Thanh Vy đi ra siêu thị gần nhà mua chút đồ dùng. Đi vào siêu thị, Thanh Vy chọn chiếc bàn chải màu vàng, vài chiếc khăn mặt và vài thứ đồ lặt vặt khác. Khi thanh toán xong hết mọi thứ, Thanh Vy ra khỏi siêu thị, bỗng một đám người chặn đường cô, tên đầu đàn hỏi:

- Cô em đi chơi với anh một đêm, anh cho tiền!

- Xin lỗi, tôi không phải loại con gái lăng lợ, càng không thích dính vào những người như anh! Tôi cũng không đến mức thiếu tiền mà phải cần anh cho tiền, mau tránh đường! Không đừng trách tại sao tôi ác!- Thanh Vy bình thản đáp lại.

Lúc đó, Minh Vũ đi qua nhìn thấy Thanh Vy đang bị đám người đó ức hiếp thì, tên du côn định giở trò sàm sỡ, liền bị Thanh Vy bẻ ngược tay rồi lại còn bị tát cho mấy phát vô cái mặt ngu năm lần ra đất, hét lên:

- Tụi bay mau đánh nó cho tao!!!

Tụi đàn em của hắn chạy đến xông vào cùng lúc, Thanh Vy vừa né vừa đánh, các động tác đều rất đẹp mắt. Khi cả đám đã ngã nằm chất đống trên nền đất, Thanh Vy chống nạnh:

- Lần sau chớ làm phiền chị, chết như chơi đấy- Nàng khịt mũi. Quay ra thì thấy Minh Vũ đứng đó há hốc miệng, nàng vẫy tay:

- Minh Vũ!!!

Minh Vũ định thần lại mất mấy giây, giờ tay chào lại. Sau đó, họ cùng nhau đi dạo trên bãi biển. Gió buổi tối mát rượi, sóng biển chạy lăn tăn trên nền cát, xô vào bờ. Thanh Vy vurun vai:

- Mát quá đi!

- Vy, lần sau đừng đi ra ngoài vào buổi tối nguy hiểm lắm!- Minh Vũ nói.

- Vy biết rồi!- Nàng trấn an.

2 người bỗng im lặng, thực tình không biết nói gì thêm. 2 bàn tay khẽ chạm vào nhau, Thanh Vy rút tay lại, khuôn mặt đỏ ửng:

- V...Vy...Vy về trước! Bye Vũ!

Thanh Vy chạy biến, Minh Vũ gọi với lại:

- Mai gặp lại nha!

Thanh Vy về đến nhà chạy vào lên phòng, ngồi úp mặt vào gối. Khuôn mặt đỏ ửng như trái cà chua chín. Nàng lẩm bẩm:

-Có cái gì đó sai sai...

Bạn đang đọc truyện *Em Gì Oì, Làm Bạn Gái Anh Đi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Xin lỗi! Tôi thích người khác rồi!

Sáng hôm sau, khi ông mặt trời đang dần lên cao, một cô gái đang ngồi tựa đầu lên bàn, đôi mắt nhắm nghiền, trên mi mắt vương lại chút nước. Đôi mắt khẽ mở, Bảo Trân vurun người dậy. Tầm lung nhưc nhối vì ngủ sai tư thế, cô lau hết nước mắt.

Thật ra, đêm qua cô nghĩ về Hoàng Phong, nước mắt cứ thế chảy ra. Sau khi thay quần áo, cô chạy luôn đến trường mà không ăn sáng.

Đến cổng trường, Bảo Trân thấy Thanh Vy cùng Hoàng Phong đi cùng nhau, trông có vẻ thân mật. Bỗng Hoàng Phong đưa tay lên xoa nhẹ đầu Thanh Vy. Bảo Trân đứng đó mà trong lòng khẽ nhói đau. Lên lớp, Thanh Vy thấy sắc mặt của Bảo Trân có vẻ không ổn, liền hỏi:

- Trân? Bà sao vậy? Ốm hả?

- Không, tôi chỉ hơi mệt thôi!

Bảo Trân trả lời qua loa cho xong, vì trong thâm tâm cô có hơi khó chịu với Thanh Vy. Cái bụng rỗng càng ngày càng đói. Bảo Trân có hơi choáng một chút.

Thật không may cho Bảo Trân, tiết đầu là tiết thể dục.

Thầy giáo thể dục bắt cô chạy 4 vòng sân vì xuống muộn, huyết áp của cô đang dần tụt. Bảo Trân cố gắng chạy, nhưng càng chạy càng mệt. Mồ hôi thấm đầm lưng áo, tóc mai bết vào trán, mặt đỏ bừng. Mọi thứ trở nên mơ hồ, cô ngã khụy xuống nền đất.

_____ Trong phòng y tế _____

Bảo Trân từ từ mở mắt, mùi thuốc sát trùng xộc vào mũi, đủ để nhận biết đây là phòng y tế, cô ngó sang thì thấy Hoàng Phong, trong lòng mừng rỡ. Nhưng anh lại nói:

- Cậu tỉnh rồi hả? Sao lại để bụng đói đến mức hạ đường huyết như vậy? Thanh Vy nhờ tôi cõng cậu vào đây, cậu biết cô ấy lo lắng cho cậu lắm không? Thôi, truyền xong hết chỗ này rồi lên lớp, tôi đi trước!

Bảo Trân khẽ cười buồn, hóa ra cũng chỉ vì Thanh Vy mà thôi! Bảo Trân nín lấy tay bàn tay Phong, khẽ hỏi:

- Cậu không có chút cảm tình nào với tôi sao? Dù chỉ một chút thôi sao?

- Xin lỗi! Nhưng tôi thích người khác rồi!- Hoàng Phong gạt tay Bảo Trân ra, rồi bước đi không quay đầu lại.

Trái tim yếu đuối của Bảo Trân như bị bóp nghẹt, từng câu từng chữ mà Hoàng Phong dành cho cô sao có thể tàn nhẫn đến thế! Nước mắt cô rơi lã chã, cô mỉm cười chua xót trước số phận của mình.

T/giã:mn cho mk comment chap này đi nha!

Bạn đang đọc truyện *Em Gì Oi, Làm Bạn Gái Anh Đi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Bảo Trân quay lại lớp học, cô nhìn Hoàng Phong với ánh mắt đượm buồn. Thanh Vy chạy đến bên cô, hỏi thăm:

- Trân, bà đỡ mệt chưa?

- Không liên quan đến bà! Mau tránh ra.-Bảo Trân khó chịu, cô ghét cái kiểu quan tâm giả tạo này của Thanh Vy, thật kinh tởm- Cô thăm nghĩ.

Bảo Trân cảm cặp lên đi ra khỏi cửa lớp, cố tình đẩy vào vai Thanh Vy. Nước mắt bắt đầu tuôn ra từ khóe mắt cô, Hoàng Phong đến bên Thanh Vy, an ủi:

- Cứ để cô ấy một mình, sẽ không sao đâu!

Thanh Vy khẽ gạt đầu rồi bước về chỗ ngồi. Suốt cả tiết học, Thanh Vy không tài nào tập trung nổi vào bài giảng.

Giờ ra chơi, Thanh Vy ngồi thất thần nhìn vào khoảng không vô định, bỗng một vật lạnh áp lên má cô, theo phản xạ cô hơi lùi lại. Là Minh Vũ, anh đưa cô lon Pepsi lạnh, nói:

- Uống đi, Vũ mua cho Vy đây!

Thanh Vy nhận lon nước từ tay cậu, môi khẽ nở nụ cười mỉm.

Còn Bảo Trân, sau khi ra khỏi trường cô ra bờ biển. Cô cứ để sóng đập vào chân. Làn nước mát khiến trong lòng cô dịu lại một chút. Mùi mặn mặn của biển làm tâm trí cô thanh thoi đến kỳ lạ.

Mọi người đều phản bội cô, cô hận không thể làm gì. Nơi khóe mắt bắt đầu đỏ lên, trong đầu cô nghĩ đến việc sẽ TRẢ THÙ người đã khiến cô khổ tâm

đến mức này. Cô quyết không nương tay với kẻ ấy.

Bạn đang đọc truyện *Em Gì Oì, Làm Bạn Gái Anh Đi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Làm hòa

Tan học, Thanh Vy đến nhà tìm Bảo Trân. Mẹ của Bảo Trân đi ra mở cửa, liền hỏi:

-Tìm Trân hả con? Nó chưa về đâu! Con ra bãi biển mà tìm, chắc nó đang ở đấy!

-Dạ, con cảm ơn bác!- Thanh Vy chạy đi, hướng về phía bãi biển.

Nhìn thấy bóng lưng quen thuộc, cô lấy làm vui mừng nhưng sao lại thấy xa cách đến vậy.

Cô đến bên Bảo Trân, dịu giọng hỏi:

-Trân, tôi là bà buồn hả? Có gì thì nói đi đừng giấu tôi!

-Cô còn hỏi? Cô thừa biết tôi thích Hoàng Phong, thế sao còn quyến rũ anh ấy trước mặt tôi?

-Minh không có làm gì để cậu ấy để ý, tui mình chỉ là bạn!

Bảo Trân tức giận tát vào mặt Thanh Vy, quát:

-Đừng giả vờ nữa, tôi không muốn tin cô thêm một giây, một phút nào nữa! Từ nay chúng ta tuyệt giao đi!

-T...Tr..Trân à, chỉ vì thế mà cậu đối xử với mình như thế?

Bảo Trân đi lướt qua Thanh Vy, để lại một tâm hồn yếu ớt đang chống chọi với đau khổ.

Thanh Vy quỳ xuống nền cát, nước mắt rơi lã chã, trong lòng hụt hẫng kinh khủng. Cô nghĩ:

-Sao đi đến đâu, ai cũng hắt hủi mình vậy, mình đã làm gì sai?

Sáng sớm hôm sau, Thanh Vy mệt mỏi ngồi dậy, trong lòng nặng trĩu nỗi buồn rầu. Sau khi ăn sáng cùng bà nội, cô lái chiếc xe đạp đến trường. Giữa đường cô gặp Hoàng Phong, Hoàng Phong giơ tay chào, cô không đáp lại chỉ lẳng lặng đi lướt qua anh. Hoàng Phong nắm tay Thanh Vy lại, anh lo lắng hỏi:

- Có chuyện gì vậy? Sao Vy tránh mặt Phong?

Cô gạt tay anh ra, nắc:

- ĐỦ RỒI, đừng động vào tôi nữa!

Thanh Vy chạy đi, nước mắt tuôn rơi trên gò má. Hoàng Phong cứ đứng đấy, trái tim quặn thắt đến khó thở. Bỗng Bảo Trân từ đằng sau ôm trằm lấy anh, giọng nói có phần khàn đi:

-Đề yên đi, một chút thôi!

Anh quay mặt lại, trong mắt thoáng tức giận. Vừa nhìn thấy cô, anh ngạc nhiên. Trông cô quá thảm hại. Đầu tóc rối bù, mắt đầm lệ, 2 bên má đỏ bừng lên, trên trán thâm tím, anh lo lắng hỏi:

- Ai đánh cậu vậy?

- Là ba mình, ông ấy uống quá nhiều đến mức không nhận ra mình! Thật sự rất đau!- Cô nức nở.

Hoàng Phong kéo tay cô vào phòng y tế, chăm sóc vết thương trên khuôn mặt xinh đẹp cho cô.

Cô khẽ vòng tay qua ôm lấy anh, khẽ thì thầm:

-Cho tôi một cơ hội, nhé?

Mùi nấu đơn thoáng, khiến trong lòng anh bình yên đến lạ thường, anh vòng tay qua ôm lấy tám thân nhỏ của cô, khẽ nói:

-Ừm!

Bạn đang đọc truyện *Em Gì Oi, Làm Bạn Gái Anh Đi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Tôi chịu đựng đủ rồi!

Thanh Vy chán nản nằm bò ra bàn, tâm trạng cô không được tốt. Mong Hoàng Phong có thể giúp cô giảng hòa với Bảo Trân. Bỗng một bàn tay đập mạnh xuống bàn, cô giật mình theo phản xạ ngẩng đầu lên, một giọng chanh chua, khiêu khích cô vang lên bên tai:

- Cô là Thanh Vy, cái con nhỏ hồ ly bắt cá 2 tay?

- Phải, tôi là Thanh Vy, nhưng ko phải hồ ly gì hết!

Bàn tay vừa nẩy tát mạnh lên má cô, chưa kịp định thần thì ai đó đứng đằng sau nắm lấy tóc cô. Á vừa rồi quát:

- Cô nói mình ko phải hồ ly, một lúc quyến rũ cả Hoàng Phong lẫn Minh Vũ mà còn mặt dày? Hôm nay tôi ko dạy dỗ lại cô tôi ko phải người mà!

Á ta nói rồi đẩy mạnh cô ngã xuống sàn, chân cô mắc vào cạnh bàn khiến chiếc bàn đổ xuống người. Ko ai dám lại gần bên vực cô, vì ai cũng biết cô gái này ko phải dạng có thể trêu đùa. Á ta định đạp chân lên cái bàn thì Minh Vũ bước đến đẩy cô ta ra, quát:

- Làm gì vậy? Đây là trường học, ko phải chỗ để cô đánh người! Cút đi cho tôi.

Cô ta cùng đồng bọn hậm hực bỏ đi. Minh Vũ cúi xuống đỡ cái bàn ra khỏi người cô rồi đỡ cô dậy. Anh quan tâm hỏi:

- Có đau ko?- Anh quay ra mắng- Sao ko ai ra giúp cậu ấy?- Cả lớp lặng thinh. Thanh Vy gạt tay Minh Vũ ra, nói:

- Lần sau đừng quan tâm đến tôi. Tôi ko muốn mọi người ghét tôi thêm nữa, tôi chịu đựng đủ rồi!

Minh Vũ ngẩng người, Thanh Vy bỏ ra ngoài lớp học. Nước mắt cứ thế tuôn ra, cô khóc vì ai cũng quay lưng lại với cô kể cả mẹ, người đã dứt ruột để cô có mặt trên cõi đời. Cô lấy tay gạt nước mắt, trong lòng thất lại.

Bạn đang đọc truyện *Em Gì Oi, Làm Bạn Gái Anh Đi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Kết thúc phần 1~~~

Thanh Vy bỏ về nhà, ngồi trên chiếc xe đạp làn gió mát mơn man mặt cô, nước mắt chảy ra không ngớt, cô lấy tay quệt giọt mi cay. Trong lòng quặn thắt, đi đến cửa cô thấy chiếc ô tô trắng quen thuộc đậu trước cửa nhà cô. Thanh Vy đơ người mất vài giây, đây là xe của mẹ cô. Sao mẹ cô lại có mặt ở đây?

Thanh Vy bước nhanh vào nhà. Trong phòng khách, bà nội và mẹ cô đang ngồi đối diện nhau. Khuôn mặt bà nộ đỏ ửng lên, đôi mắt hằn tia máu. Bà đang vô cùng tức giận. Còn mẹ cô, khuôn mặt xinh đẹp, quý phái vẫn vô cùng lạnh lùng. Đôi mắt nâu không có chút cảm xúc chân thật nào. Mái tóc đen mượt của mẹ cô để sang một bên, trên người khoác lên chiếc váy liền màu vàng sang trọng. Nhìn thấy cô, mẹ cô đứng dậy đến bên cô, mím một nụ cười giả tạo, nói:

- Chào Thanh Vy, đã lâu không gặp con! Con khỏe không?

Thanh Vy ngập ngừng, cô cúi đầu thấp xuống một chút, trong lòng rối bời, cô lắp bắp:

- C...c...con khỏe! M..mẹ về đây khi nào vậy ạ?

- Ừm, mẹ vừa về! Mau ngồi xuống, mẹ có chuyện muốn nói với con!- Mẹ cô kéo tay cô ngồi xuống, nói đến đây giọng mẹ cô nghiêm túc vô cùng.

Cô không đáp, chỉ lẳng lặng ngồi xuống ghế, lòng có chút bất an.

Mẹ nhìn thẳng vào cô, không chút do dự bà nói:

- Lí do mẹ về đây, là để đưa con sang Hàn du học! Đây là lệnh của mẹ, con không có quyền kháng cự! Ngày mai 2 mẹ con mình sẽ đi sớm.

Thanh Vy ngây người, cô cười chua xót trong lòng. Cô cố gắng kềm lại từng giọt nước mắt nóng. Bà nội cô chen vào:

- Tôi không cho con bé đi! Nó sẽ ở lại đây!!!

Cô giữ chặt lấy tay bà, khẽ lắc đầu nói:

- Thôi, bà nội. Cảm ơn bà vì tất cả mọi điều! Con nên đi!

Bà nội ôm chặt lấy cô, khóc tức tưởi. Lấy bàn tay áp áp vuốt lên mái tóc tôi. Có lẽ bà chính là người duy nhất còn lại trên cuộc đời, chịu thấu hiểu, chịu lắng nghe và cho cô một vòng tay ấm áp. Cô muốn nói cảm ơn với bà, và xin lỗi nhưng từ ngữ nghẹn lại trong cổ họng. Cô chỉ biết khóc.

Đêm đấy, cô nằm trong vòng tay bà, chìm vào giấc ngủ và cố gắng quên đi một ngày tồi tệ.

Sáng hôm sau, Thanh Vy và mẹ rời đi. Thanh Vy ôm bà lần cuối. Thanh Vy cố gắng nói với bà:

- C..hức...con yêu bà!

Thanh Vy cố gửi gắm hết tấm lòng chân thành, yêu thương của mình vào từng chữ.

Ngồi trên xe, cô nhìn ra cảnh vật lần lượt lướt qua mà trong lòng đau đốn, luyến tiếc. Bỗng cô nhớ đến những người mà cô đã gặp và quen trong thời gian ngắn ngủi. Minh Vũ...Bảo Trân...Hoàng Phong.. tạm biệt!!!

T/giã:Chào tất cả các bn độc giả! mINH là Tyty đây, tuần vừa rồi mình hơi bận nên đăng hơi ít chap. Đây là chương cuối của phần 1 rồi! Mong các bn hóng phần 2 nhé!

Bạn đang đọc truyện *Em Gì Oi, Làm Bạn Gái Anh Đi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.